

Šolska mavrica

GLASILO UČENCEV OSNOVNE ŠOLE KOPER

7. ŠTEVILKA, FEBRUAR/MAREC 2019

BASA PELICON 31B

V TEJ ŠTEVILKI PREBERITE

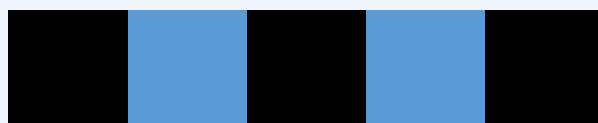
PRAV POSEBEN GOST	str. 3
OB DNEVU POEZIJE	str. 5
LITERARNE NAVIHANKE	str. 6
ŠOLSKE ZGODBE, TISTE STAREJŠE in NEKOLIKO MLAJŠE ...	str. 8
SODELOVANJE Z DRUŠTVOM TAČKE POMAGAČKE	str. 11
UNA VISITA MOLTO INTERESANTE— ZELO ZANIMIV OBISK	str. 20
TRETJE SREČANJE ČEZMEJNIH RAZREDOV V OKVIRU PROJEKTA EDUKA 2	str. 23
INTERVJU Z DAJANO NEDOH	str. 25
LAHKIH NOG NAOBKROG: ANGLIJA	str. 27

UVODNIK

V uvodniku bomo tokrat skromni. Prelistajte raje sedmo številko šolskega glasila in najdete zase kaj kulturnega, pomladnega ...

skratka: nekaj zase.

Osnovna šola Koper
Cesta Zore Perello—Godina 1
6000 Koper
Tisk: Prijatelj & Prijatelj, d. o. o.
Naklada: 1100 izvodov
Oblikovanje: Jana Samsa, prof.

Uredniški odbor: Hana Jakovac, Dajana Vukadinović,
Michelle Marsič, Ava Logar Kartadinata

Mentorica: Jana Samsa, prof.

Šol. leto 2018/2019

Številka: 7

PRAV POSEBEN GOST

V torek, 12. 2. 2019, je našo šolo obiskal prav poseben gost - predsednik Republike Slovenije, Borut Pahor. Njegov obisk ni bil le naključje, marveč gredo za sluge dvema učenkama iz osmega razreda, Janji Žibret in Rebeki Kozlovič. V decembru sta mu poslali pismo z namenom, da bi nas obiskal in podelil nekaj svojih misli o Ioannesu Kapodistriasi. Gospod predsednik je namreč v začetku decembra obiskal Grčijo, kjer je odkril spominsko ploščo Ioannesa Kapodistriasa. Naša šola pa sodeluje v projektu Erasmus + skupaj še s štirimi šolami, dve sta iz Grčije iz Krfa in Nafpliona, nato šola iz Bukarešte v Romuniji ter šola Ettala iz Nemčije. Gospod predsednik se je na njuno povabilo odzval in nas tako obiskal.

Na dan njegovega obiska je cela šola govorila o tem, saj se to konec koncev ne zgodi vsak dan, da na šolo pride predsednik države. Razredniki so nam dali nekaj napotkov, kako bo dan potekal. Petnajst minut pred enajsto uro smo se zbrali skupaj z razredniki v določenih učilnicah in odšli v športno dvorano Osnovne šole Koper, kjer smo mu pripravili sprejem. Do 11. ure smo se posedli na tribune in čakali. Nekaj minut čez enajsto je gospod predsednik le prišel, popremili so ga pobudnici obiska in naš ravnatelj. Devetošolka Anabel ga je v imenu cele šole nagovorila, nato pa je stekel program, ki so ga naši učenci in učenke pripravili skupaj z učiteljicami.

Od prvega do devetega razreda smo učenci izbrali po enega predstavnika, ki je predsedniku zastavil dve vprašanji, za katere smo se dogovorili znotraj oddelkov. Nekateri učenci so mu zastavljali vprašanja s

področja ekologije in jih je zanimal njegov ekološki pogled na svet, drugi pa so mu postavili vprašanja, ki so se bolj navezovala na njegovo zasebno življenje. Tako je tudi predstavnik devetih razredov postavil predsedniku Pahorju vprašanje, kako se je on odločil, kam se vpisati na srednjo šolo, kar je med nami devetošolci pogosto vprašanje. Predsednikov odgovor me je zelo presenetil. Njegova prva odločitev je namreč bila, da se vpiše na kuharsko šolo, nato pa sta ga razredničarka in njegova mama, na razredničarkino pobudo, pregovorili, naj gre na gimnazi-

Predsednik Pahor je z nami v dvorani podelil, da je imel že od malih nog izjemno rad kotalke in kotalkanje, ki ga je spremljalo skozi celo njegovo mladost. Še danes se zna zgoditi, da ga lahko zopet vidimo kotalkati. Pravil nam je tudi, da je skorajda znal prej kotalkati kot pa govoriti.

Igral je tudi klavir, ki pa ga je z leti opustil, saj je med njegovimi vrstniki postal aktualen nogomet in se mu je zdelo nepotrebno, da on vadi igranje klavirja, njegovi sošolci pa ta čas izkoriščajo za igro in zabavo. Mama mu je takrat to dopustila, kar mu je sedaj izredno žal, saj ga občasno, ko kje vidi klavir, zamika, da bi nanj kaj odigral.

Predsednik republike Borut Pahor je tudi sam namenil vprašanje nekaterim predstavnikom razredov, a jih je s tem tako zelo presenetil, da so nekateri kar okameneli in niso vedeli, kako bi odgovorili. Niso bili pripravljene, da jim bo on sploh postavil kakršno koli vprašanje, zato je bil njihov najbolj pogost in siguren odgovor: »Ne vem.« Bili so videti prikupni, saj so bili eni izmed mlajših predstavnikov razredov.

Čas s predsednikom je minil izredno hitro, lahko bi kar rekla, da prehitro, in mislim, da nisem edina s takšnim mnenjem. Pogovor je bil izredno zanimiv in pri gospodu predsedniku se je zelo videlo, kako je bil z nami sproščen, njegovi odgovori so bili spontani in iskreni. Ta prečudoviti torek si bomo zapomnili kot nepozabno doživetje.

Ava Logar Kartadinata, 9. d

Februarja obeležujemo slovenski kulturni praznik, 21. marec pa je dan poezije. V sklopu tega dneva vsako leto ustvarjajo učenci 8. razredov. Tako je nastalo nekaj pesmi, med temi poskusov zapisa soneta in pa japonske pesniške oblike — haiku.

PRAZNINA

*Ljudje te razburjajo, te v norost spravljajo,
na živce hodijo.
Na polju samem ležiš ob visoki travi.
Edini zvok, ki te spremlja, je tišina.
Kruta, tiha tišina.*

*Odzunaj zgledaš miren, znotraj pa imaš nes-
končne
konflikte, jeza brez konca.
Gledaš globoko v svojo dušo, vidiš praznino.
V tej praznini zagledaš svetlobo, tam so tvoji
daljni spomini.
Drugi otroci, starejši, mlajši, te žalijo, poriva-
jo,
cukajo.
Od šoka se zbudiš v mokri postelji v svojem
domu, prepoten in izgubljen v mislih.*

ZA VEDNO

*Tvoje oči so kot sonce v oblaku,
mračne kot dan v somraku.
Želim si, da nazaj bi prišla,
saj zame je konec sveta.*

*Človeška luč se ugaša,
a tvoj glas se še vedno oglašča.
Rad bi šel nazaj
in popravil vse zate.*

*V svetu so napake,
ki borijo se zate.
A v svetu ni ljudi,
ki jih to skrbi.*

*A nobena ni lepša od nje,
ko nasmehne se.
Saj tako življenje gre.*

*Roža ponoči
veselo zaspano spi.
Sonce jo zbudi.*

*Veter zašumi
te najlažje prehití.
Doma se vrtim.*

*Solza je voda
bolečine., ki po licu
pade in slana je.*

ZIMA

*Najbolj mrzel letni čas je zima,
vsako zimo so hribi pobeljeni od snega.
Vsakič je zima mega.
Zima je popolna kakor verz, kjer je na koncu
rima.*

*Iz neba padajo majhne snežinke bele,
ki so skorajda nevidne.
Ko pa padejo na tla,
so nam očem vidne.*

*Pozimi prihajajo tudi dobri možje,
ki nam prinesejo dobre darove.
Čeprav niso resnični, so pomembni možje.*

*Veseli december je najbolj veseli letni čas.
Vsak je hvaležen, za vse, kar se mu ponudi.
December se nobenemu ne mudi.*

David Bonin, 8. a

LITERARNE NAVIHANKE

SNEŽAK

SNEŽAK JE JUNAK.
NA VRTU STOJI,
SE ZIME VESELI.

POZIMI JE MRAZ,
PRIDE SNEG V VAS.
SE TUDI OTROCI ZIME VESELIJO,
KO SNEŽAKA NAREDIJO.

Marko Mamić, 1. A

Sommer

Im Sommer ist die See warm,
Die Vögel singen,
die Sonne leuchtet über Wolken,
blau ist der Himmel,
Eis schlecken wir gern am Strand,
wir bauen Sandburgen
und haben eine schöne Zeit.

Noa Ekstanič Frančeškin,
Dejana Malić,
Amina Smajlović, 8. a

Frühling

Im Frühling
sammeln wir Blumen,
wir singen und wir haben Spaß.
Die Vögel singen auch,
die Sonne scheint,
Jungen spielen Fußball,
und Mädchen spielen Volleyball.
Im Frühling
haben wir viel Spaß,
viel Spaß.
Und du?

Sofia Težak, 7. b

Pri krožku V PRAVLJICO Z LUTKO beremo pravljice, nastopamo in pišemo pesmice:

SNEG

Sneg je, sneg je.
Zunaj sneg je.
Upam, da sonce
ga vzame NE.

Gaja Majkić, 3. a

VESELJE

Bela snežinka,
ki pada na tla
ogreje mi srce.
Ko belo sneži,
se srce mi veseli.

Aurora Ugrin Errin, 3. a

SNEŽINKA

Bela snežinka,
ki pada na tla
se sladko
mi smehlja.

Neja Petrič, 3. a

L
I
T
E
R
A
R
N
E

Pesem o fantičku

O, fantiček ti,
le kam se ti tako mudi?

Sonce kmalu bo zašlo
in pižamo treba najti bo.

Ti pa tekaš gor in dol
po tej vijugasti stezici,
mama kliče pridi spat,
a fantiček še ne gre.

Ko fantiček res utruji se,
k mami v naročje steče
in pižamico obleče.

No, fantiček, zdaj pa spat!
Treba kmalu bo vstati!

Lara Rožič, 4. b

NAVIHANKE

Gimnastika

Vsak dan po šoli
skačem naokoli.
Najboljše zabavišče
je gimnastično igrišče.

Salte, prevali, kolesa in stoje,
to so elementi, ki jih znam naj-
bolje.
Ko na tekmi sem odlična,
medalja zlata je resnična.

Kaja Kocjančič, 4. b

Sprehod

Jaz na sprehod grem,
v katero smer ne vem.
S seboj bom sestro vzela
in bila vesela.

Na igrišču se bova igrali,
si žogo metali,
tekmovali, se smejali,
na koncu pa še rožice nabrali.

Neznan avtor

Črke

Črke so velike in male,
so različnih oblik kot omare.
Če želiš, se z njimi
veliko naučiš.

V začetku so težava
in polna je glava.
Zdaj, ko črke poznam,
vsak dan več znam.

Una Sara Kasupović, 4. b

Marjetka Polpetka

Marjetka Polpetka je prava baletka,
zelo rada ima polpeto
in včasih leti z raketo,
njena raketa se imenuje Polpeteta.

Marjetka Polpetka je lepa in suha,
a je sitna kakor muha.
Pridna je kot mravlja,
ko sobo si pospravlja.

Anastasija Trajanova, 4. b

Moj dan

Zjutraj se zbudim
in v šolo odhitim.
Šola mi je všeč,
res nimam kaj za rečt.

Po končani šoli
odhitim na trening.
Nogomet rad igram,
žogo brcat dobro znam.

Ko pa domov pridem,
naloge naredim.
V posteljo se odpravim
in hitro zaspim.

Dominic Stepančič, 4. b

Hlev

V hlevu stanujeta krava in bik,
Ki zavezana sta na štrik.
Krava in bik obožujeta seno,
pijeta pa bistro vodo.

Krava v hlevčku rada stanuje,
ker jo kmet varuje.
Bik se tudi rad nahaja tam,
ker ga nihče ne podi stran.

Jakob Rudolf, 4. b

ŠOLSKE ZGODBE, TISTE STAREJŠE in NEKOLIKO MLAJŠE ...

Tekma med Sixt Primorsko in AV Ohridom iz Makedonije

27. marca 2018 je bila v Areni Bonifika košarkarska tekma med Košarkarsko ekipo Sixt Primorska in AV Ohridom iz Makedonije. Sixt Primorska je v sodelovanju s Centrom mladih Koper omogočil mladim športnim novinarjem spoznati tovrstno delo od blizu. Dogodka se je udeležila tudi učenka Anabel Haber Todorović. Anabel je dobila akreditacijo in nato spremljala tekmo iz prve vrste. Na koncu se je udeležila še novinarske konference, na kateri sta bila trener primorskih »tigrov«, Jurica Golemac, in kapetan Nebojša Joksimović. Anabelinemu prispevku lahko prisluhnete v marčevski oddaji šolskega radia.

J. S.

DAN PROSTVOLJSTVA

V četrtek, 17. 5. 2018, se je deset prostovoljcev krožka Pomagaj in drugi bodo tebi udeležilo Veselega dneva prostovoljstva na Prešernovem trgu v Ljubljani, pod okriljem Rdečega križa Koper. Namen tega dne je praznovanje prostovoljstva, druženje prostovoljcev, povezovanje med sodelujočimi organizacijami in predstavitev prostovoljstva. Otroci so na stojnici delili papirnate barčice z lepimi željami, ki so jih izdelali učenci v podaljšanem bivanju skupaj z učiteljicami, predstavili so svoje delo in delili izkušnje z drugimi prostovoljci.

Nina Luša, prof.

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Že naši prvošolčki se zavedajo pomena zdrave prehrane. Zato smo tradicionalnemu slovenskemu zajtrku namenili cel teden. Spoznali smo avtohtono čebelo, kranjsko sivko, njeno vlogo in pomen za obstoj življenja na našem planetu ter kako si čebele razdelijo opravila. Ob ogledu oddaje in branju knjig o čebelah so znanje še bolj utrdili. Obiskal nas je tudi čebelar Andrej, ki nam je predstavil delo čebelarja. Pokazal nam je panj ter ostale čebelarске pripomočke. Okušali smo slasten med in se sladkali z jabolčnimi krlji. Naša košarica se je hitro praznila. Za popestritev smo se naučili čebelji ples s katerim smo se vsako jutro razgibali. Iz odpadnega papirja in tulcev smo izdelali čebelice ter jih prilepili v čebelji panj. Z izdelki smo okrasili naš pano. Teden smo posvetili tudi pogovoru o zelenjavi in sadju. Razvrščali smo ga ter poimenovali. Spoznali smo pomen sadja in zelenjave za naše zdravje in vemo, da so za nas najboljši lokalni in sezonski pridelki. Napočil je petkov dan. Mize smo pogrnili s pogrinjki. Učenci so sodelovali pri nošenju pribora, razdeljevanju košaric s temnim kruhom ter posodic z medom in maslom. Kulturno smo sedli k mizam in si voščili dober tek. Zajtrk nam še nikoli ni tako teknil. Po zajtrku smo se odpravili do tržnice, kjer je nas prijazen sadjar obdaril s slastnimi rdečimi jabolki ter korenjem ekološke pridelave. Okušali smo kisló zelje in repo. Od branjevk smo dobili veliko koristnih nasvetov. Res veliko smo se naučili, pa še sladko smo se imeli. Pa dober tek.

Katarina Stegenšek, prof., in Zlatka Palčič, prof.

Čebelar Andrej

Čebelji ples

Poslušanje čebelarja Andreja

ROBOBUM

V torek ,15. 5. 2018, je bilo v Mariboru državno tekmovanje v robotiki Robobum v organizaciji FE-RI Univerze v Mariboru. OŠ Koper so zastopale tri ekipe. RoboSončki (**Timon Jeretič, Tilen Malej, Filip Umer, Matija Dokić, Yelisey Aksonov**) so v kategoriji RoboCupJunior dosegli odlično 2. mesto, novinska ekipa NajArt (**Naj Krašovec in Artem Marufov**) je bila 5. v kategoriji Robosled Legobot dirkač in mešana ekipa 2XJ (**Jakob Golubić** z OŠ Koper in Jan Malej iz Gimnazije Koper) je bila 10. v srednješolskem nivoju kategorije RoboCupJunior. Čestitke vsem udeležencem in pohvale za ves trud ter številne uspehe!

dr. Alenka Malej, mentorica

Obisk Radia Slovenija in nastop v mladinski oddaji Hudo!

Aprila 2018 so nekateri učenci Osnovne šole Koper postali pravi mladi novinarji. Deset učencev je namreč sodelovalo z Radiem Slovenija. Na šoli je radijska ekipa z novinarko Tadejo Bizilj organizirala novinarske delavnice. Tema je bila načini učenja. Učenci so snemali anketo s četrtošolci in zaposlenimi, krajše pogovore z devetošolko in s psihologinjo ter intervju z Iztokom Novakom Easyjem. Sledila je obdelava posnetkov, za piko na i pa so 14. aprila odšli na radio in v živo nastopili v mladinski oddaji Hudo! Enourni oddaji lahko prisluhnete na <https://radioprvi.rtv slo.si/2018/03/hudo-70/>.

J. S.

SODELOVANJE Z DRUŠTVOM TAČKE POMAGAČKE - PROGRAMA READ IN AAE

Januarja 2018 smo začeli sodelovanje z društvom Tačke pomagačke, in sicer s programom »Berem s Tačko« - READ program. Glede na predloge učiteljic, smo za 27 učencev, ki imajo težave pri branju, organizirali 18 srečanj (po 60 minut). Trije terapevtski pari so se zvrstili v šestih srečanjih (učenci so s psom brali 20 minut na srečanje). Izbrali smo primerno literaturo, glede na njihovo starostno stopnjo. Vsi so pokazali veliko zanimanje za branje v družbi psa, nekateri so postali bolj zavzeti bralci in obiskovalci knjižnice ter celo opravili bralno značko. Tudi starejši učenci so pokazali veselje do take oblike branja. Obiske smo beležili, prav tako tudi kaj so učenci na srečanju brali in koliko. Vmes smo si z učiteljicami izmenjevali informacije o napredku pri branju v razredu. Sodelovanje so pohvalili tudi starši.

V septembru smo nadaljevali s sodelovanjem. Izvedli smo uvajalne ure za vse razrede prvega triletja, kjer so učenci spoznali delo društva, odnos do delavnih psov in pravilno ravnanje ob srečanju s psom (z vodnikom ali brez). Izvedli so tudi praktične vaje. Programu READ smo dodali tudi AAE (Animal Assisted Education), kjer s pomočjo psa učenci ponavljajo in utrjujejo šolsko snov z različnih predmetnih področij. Letos je na predloge učiteljic vključenih 12 učencev, saj smo nekoliko podaljšali čas druženja s terapevtskim parom (vsak učenec po 30 minut). Celoten program izvajajo trije terapevtski pari.

Učenci, ki niso izbrani, vedno sprašujejo, kdaj spet pridejo na obisk kužki, in prosijo, da bi se udeležili srečanja s kužkom. Vsi bi si želeli več obiskov, na žalost pa lahko vsak terapevtski pes dela le dve uri tedensko. Prav tako jih je premalo, da bi pokrili vse potrebe in želje v vrtcih, šolah, domovih upokojenecv ter drugih organizacijah.

Več o delu na spletni strani šole.

Viljana Bizjak Kočevar

Vtisi učencev iz 1. a

Lepo mi je bilo, ko smo božali kužka.

Pia R.

Kuža naj nas najprej povoha.

Marina

Naučil sem se, da ne smem takoj božat. Kužek me mora spoznat. Pomolim mu roko.

Andrej

Naučil sem se, kako pobožati kužka.

Benjamin

Naučila sem se, da ko hočem pobožati kužka, najprej vprašam. Potem dam, da povoha roko.

Ana

Meni je bilo všeč, da sem slišal več o kužkih.

Jakob

Tudi meni je bilo lepo, ko smo božali kužka.

Pia B.

Naučil sem se, da moram kužku najprej pokazati roko, da me ne ugrizne. Ne smem kar božati.

Ylii

Naučil sem se, da ko srečam jeznega kužka, ki je brez gospodarja, da se postavim kot drevo in ga ne gledam v oči.

Alek

KONCERT V CANKARJEVEM DOMU

Devetošolci so 21. marca in 10. oktobra 2018 obiskali Ljubljano, kjer so vstopili v zakulisje dveh kulturnih hramov: Operne hiše (SNG Opera in Balet) in si ogledali vse prostore Cankarjevega doma. Izjemno doživetje je bilo v mogočni Gallusovi dvorani slišati koncert Od opere do muzikala, ki ga je v okviru simfonične matinee organizirala Glasbena mladina Slovenije. Orkester Slovenske filharmonije je vodil dirigent Simon Dvoršak. Solisti so bili: Eva Černe, sopran; Nuška Drašček Rojko, mezzosopran; Matjaž Stopinšek, tenor; Jaka Mihelač, bariton ter povezovalka programa Ana Maria Mitić. Poslušali smo izbor iz znanih oper, operet in muzikalov, ki so jih ustvarili Wolfgang A. Mozart, Anton Foerster, Jacques Offenbach, Johann Strauss ml., Benjamin Ipavec, Leonard Bernstein, Andrew L. Webber, Frederick Loewe. Oktobra so prisostvovali koncertu z naslovom Tolkala v orkestru v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma. Vsaka skladba je bila napovedana, s kratko razlago njene uvrstitve v glasbeno obdobje in predstavitev značilnosti posameznega pesemskega repertoarja. Učenci so se po končanem koncertu seznanili z zanimivimi dogodivščinami iz priprav na koncerte pomembnih glasbenih ustvarjalcev (npr. koncert L.Pavarotti-ja).

mag. Hedvika Ravnik

POVODNI MOŽ V KLASIČNI IN MODERNI IZVEDBI

Že maja lansko šolsko leto so dijaki 3. letnika predšolske vzgoje sodelovali z osmošolci pri izpeljavi Povodnega mož v klasični in sodobni izvedbi. Sodelovanje se je v petek, 19. 10. 2018, še nadgradilo, ko smo na šoli gostili dijake 4. letnika predšolske vzgoje Srednje šole Izola in njihove mentorje Vesno Starman, Marlene Zorjan Hrovat in Vinka Kralja. V okviru dramske, plesne, likovne in glasbene delavnice so se v dopoldanskem času tkale ustvarjalne niti med dijaki in izbrano skupino osmošolcev. Uprizoritev Povodnega moža je bila za vse devetošolce v avli šole. Najprej so se nastopajoči predstavili s klasično izvedbo zgodbe, v nadaljevanju pa naredili preskok v današnji čas.

mag. Hedvika Ravnik

*Od nekde lepe so Ljubljanke slovele,
al lepši od Urške bilo ni nobene,
nobene očem bilo bolj zaželene
ob času nje cvetja dekleta ne žene. -
Ko nárbolj iz zvezd je danica svetla,
narlepši iz deklic je Urška bila.*

ŠOLSKI VRT

Dejavnost Šolski vrt je v novem šolskem letu navdušila mnogo učencev. Vpisalo se jih je kar 51 od 1. do 5. razreda. V mesecu oktobru so se zato oblikovale tri skupine, ki bodo v tem šolskem letu skrbele za šolski vrt. Dejavnost se izvaja se ob ponedeljkih, torkih in četrtek, pri vodenju sodeluje šest učiteljic: Jasna Lovrečič, Elizabeta Grmek Romih, Hana Marinič, Petra Jankovič, Andreja Benčina in Andreja Jablanovec. Učenci različnih starostnih skupin so se med seboj hitro spoprijateljili, dobro sodelujejo, z navdušenjem izvajajo različne dejavnosti, tako na burji in mrazu kot na soncu.

V prvem tednu so učenci spoznali vrt, rastline in vrtna orodja. Na naslednjih srečanjih so že pridno poprijeli za delo. Pobarvali smo gredice, posadili jasmin ob ograji na šolskem igrišču, presadili poganjke jagod in nageljnov v lončke, obrali oljke v okolici šole in si z navdušenjem ogledali kmetijski sejem.

Na vrtu smo opravili jesenska opravila, porezali in počistili smo odmrle rastline, prekopali zemljo in gačez zimo prepustili delu naravi. V zimskih mesecih bomo večino dejavnosti izvedli v šoli, ko bomo iz naravnih materialov ustvarjali in spoznavali različne aktivnosti v povezavi z naravo.

Za božično-novoletni čas smo si vsak v svoj lonček posejali božično žito, pripravili mešanico zelišč in soli za novoletni bazar. Omenjeno smo ponudili tudi na praznični tržnici, kjer se naši učenci vedno znova pokažejo kot spretni prodajalci.

Posebno pozornost namenjamo tudi živalim, ki se ustavljajo na našem vrtu. Šolski vrt privablja prezeble ptičke, ki veselo zobajo semena s ptičjih krmilnic, ki so jih učenci izdelali iz odpadne embalaže (tetrapak, plastične steklenice, papirnati tulci). Načrtov in energije za naprej imamo polno, med drugim načrtujemo še »gradnjo« hotela za žuželke, saj se zavedamo pozitivne koristi žuželk na vrtu.

Jasna Lovrečič

FOTO UTRINKI:

PRAZNIČNA TRŽNICA:

BOŽIČNO-NOVOLETNI BAZAR

Božično-novoletni bazar Osnovne šole Koper je potekal v mesecu decembru, in sicer prvi del bazarja je potekal na Titovem trgu, kjer smo bazar povezali z medgeneracijskim petjem. Na odru smo lahko videli nastop Otroškega pevskega zbora OŠ Koper pod mentorstvom učiteljice in dirigentke Ingrid Poropat, Ženske vokalne skupine Deve pod mentorstvom Eneje Baloh ter Ženske vokalne skupine Korala pod mentorstvom ravnatelja Antona Baloha. Po končanem koncertu je g. ravnatelj Anton Baloh vse navzoče nagovoril in jih povabil k stojnicam, kjer so jih čakali čudoviti izdelki izpod rok učencev Osnovne šole Koper.

Drugi del bazarja je potekal v avli šole. Tudi tam smo lahko videli nastop Otroškega pevskega zbora Sončki pod mentorstvom učiteljice Lare Žorž ter zanimivo plesno točko pod mentorstvom Tjaše Gržinič.

Božično – novoletni bazar je imel kot vsako leto tudi letos plemenit namen, saj smo v šolski Solidarnostni sklad namenili 1.018,46€ zbranih prostovoljnih prispevkov.

Še enkrat hvala vsem za pomoč in zbrana sredstva.

Petra Jankovič, Sara Čeleš, Tjaša Gržinič

... še utrinki z bazarja ...

Prvošolci iz jutranjega varstva za šolski novoletni bazar

Letos so se prvošolci zelo izkazali pri izdelovanju košaric in drugih izdelkov za šolski novoletni bazar. Ker gre za izdelke, ki zahtevajo kar nekaj časa, kanček potrpežljivosti in barvite domišljije, smo se dela lotili že kar septembra meseca, da bi do decembra izdelali čim več izdelkov. Skupaj z mentorico šolskega vrta smo namreč načrtovali, da bi košarice ponudili skupaj s čaji, zelišči in zeliščnimi solmi, ki so jih pridelali in lično zapakirali učenci tega krožka.

Izdelki so nastali iz starega časopisnega papirja, ki smo ga razrezali in zavili v zanke zvitke, jih nato zvijali in zlagali v različne oblike, sestavili košarice, lončke in podlage različnih velikosti. Sledil je najbolj zabavni del – barvanje in lakiranje, da so se izdelki svetili. Učenci so se veselili vsakdanjega ustvarjanja in komaj čakali, da nastane končni izdelek. Imeli so veliko idej glede oblike in barv, ki smo jih vgradili v te izdelke.

Viljana Bizjak Kočevar

Papirate zvitke lepimo in tako naredimo dno košarice ali podlago.

Nato naredimo drobne kroge, ki jih zalepimo na obod in pobarvamo.

Naredimo mavrično košarico.

Pobarvano je, zdaj pa še lak.

In že gremo dalje, nov izdelek.

Decembra smo izdelke oddali učiteljicam in učencem, ki so organizirali novoletni bazar.

ZELO ZANIMIV OBISK

UNA VISITA MOLTO INTERESSANTE

Giovedì, quando abbiamo avuto l'italiano, è arrivato da noi uno studente di pedagogia, che si chiama Matteo. Matteo è venuto da noi dalla Sardegna, perciò ha fatto una bella presentazione di questa parte d'Italia per noi.

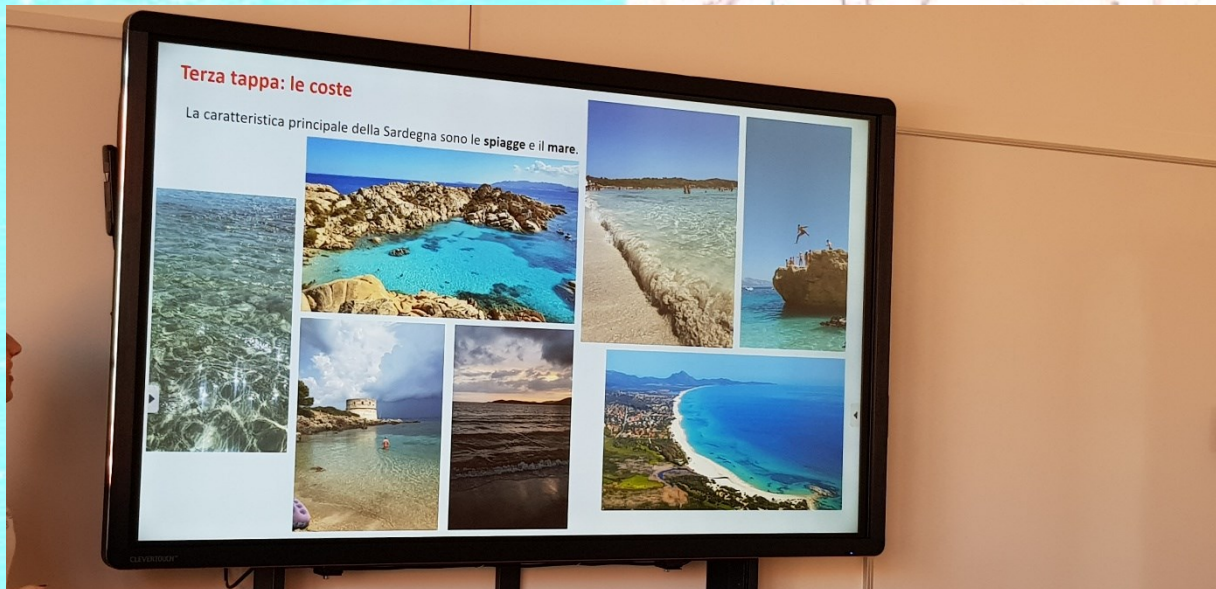

La Sardegna è una isola italiana, che si trova nel Mar Mediterraneo. Quando Matteo ha cominciato a parlare, abbiamo sentito un dialetto un po' strano per noi, ma era molto bello. Dopo abbiamo scoperto, che Matteo viene dalla città di Sassari, che si trova nel nord della Sardegna. Poi ci ha presentato la sua città e la città più importante della Sardegna, Cagliari, e cosa possiamo fare lì. Abbiamo visto, che quest' isola è piena di cultura e tradizioni, perché ogni città ha un suo costume. Per me era molto interessante, quando Matteo ci ha presentato le feste in Sardegna.

Abbiamo visto anche la bandiera dell'isola che si presenta come un campo bianco con la croce rossa e quattro teste nere. Mentre Matteo parlava, noi scrivevamo le informazioni importanti e la nostra professoressa ci spiegava qualche parola.

Abbiamo scoperto, che il centro della Sardegna è conosciuto per l'agricoltura e l'allevamento. Dopo Matteo ci ha presentato le costruzioni Nuraghi della civiltà nuragica molto antica, e dove possiamo visitare queste costruzioni. Lo studente ha detto, che la Sardegna è conosciuta per le spiagge e montagne e ci ha presentato le attività, che possiamo fare lì. Al mare possiamo fare vela, pescare, fare surf o windsurf, immersione subacquea... Ed in montagna possiamo sicuramente sciare, fare trekking ed arrampicarci.

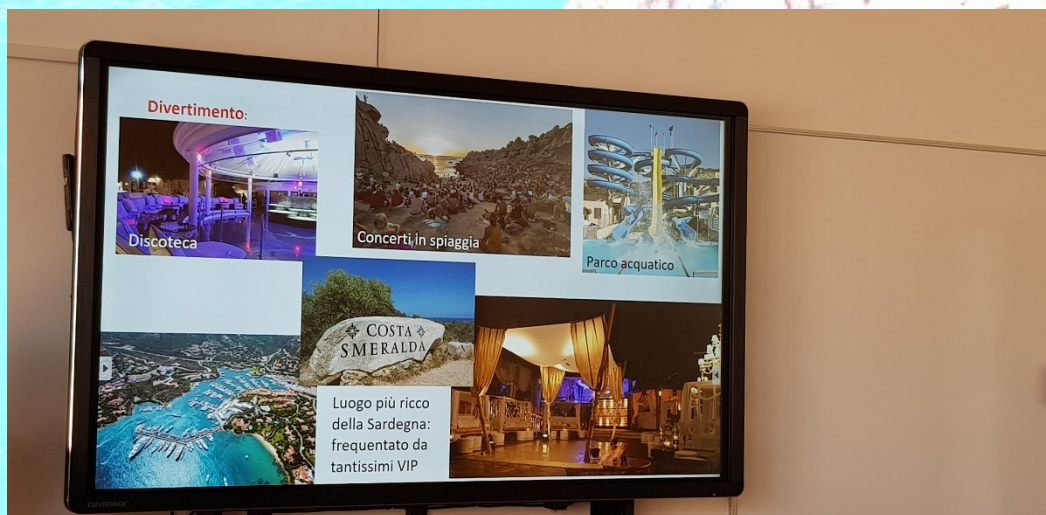

Poi tutti insieme abbiamo parlato della cucina in Sardegna e le differenze tra la cucina Italiana e la cucina Slovena. Matteo ha detto, che per lui era molto strano, quando ha visto il gulasch con gli gnocchi insieme, perché gli italiani hanno il 1° piatto e il 2° piatto. Ci ha presentato anche i piatti tipici, che sono la salsiccia di maiale, il pane croccante, gli gnocchetti al ragù, la spianata, il maialetto arrosto con le patate al forno e sicuramente il formaggio. E i dolci tipici, che sono le chiacchiere, che le possiamo vedere anche in Slovenia, il torrone, il seadas e i dolci secchi con il formaggio e il succo di limone dentro.

Dopo abbiamo visto, cosa possiamo fare per divertimento in Sardegna. Come in ogni città e regione anche in Sardegna possiamo andare in discoteca e nel parco acquatico. Abbiamo scoperto, che durante l'estate i concerti in spiaggia durano 1 mese!!

La cosa interessante, che abbiamo visto, era il luogo più ricco (VIP) della Sardegna, che si chiama Costa Smeralda. I prezzi in questo luogo sono molto alti, perciò lì vanno solo le persone molto ricche e molto importanti. La Costa Smeralda è come il Dubai degli italiani.

Alla fine della presentazione di Matteo abbiamo risposto alle domande e lo abbiamo ringraziato. La presentazione mi è piaciuta molto, perché ho scoperto tante cose nuove della regione dove vorrei un giorno andare.

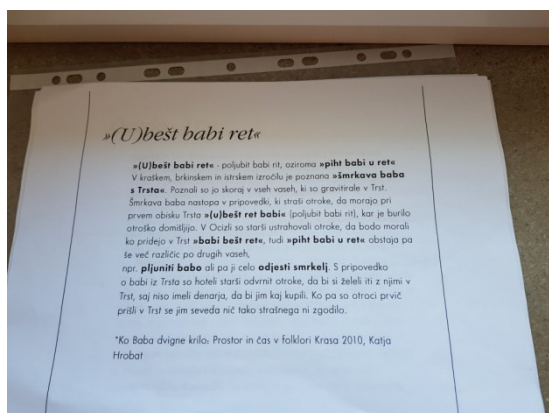
Daria Isadicheva, 8. b

TRETJE SREČANJE ČEZMEJNIH RAZREDOV V OKVIRU PROJEKTA EDUKA 2

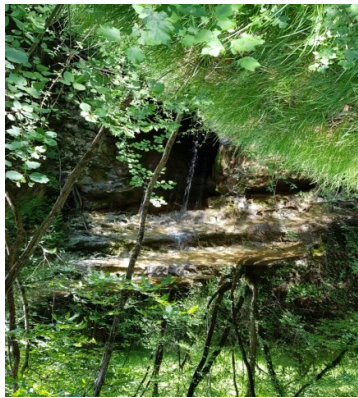
V petek, 18. 5. 2018, je potekalo tretje srečanje čezmejnih razredov v okviru projekta **Eduka 2**. Učenci **8. b razreda OŠ Koper in učenci iz Večstopenjske šole Sv. Jakoba iz Trsta** so spoznavali naravne značilnosti in lepote območja, ki se nahaja med naseljema **Ocizla in Klanec na slovenskem obmejnem pasu**. Ekskurzijo je vodila geografinja Tadeja Babič iz društva Limes. Učenci so bili razdeljeni v 6 delovnih skupin in vsaka je imela svojo nalogo.

Učenci so si ogledali razstavo o čezmejni trgovini med Ocizlo in Trstom ter slišali zanimive anekdote povezane s tem obdobjem kot npr. pripovedko »Bešt babi ret«. Spoznali so pomembnost organizacije TIGR ter slišali veliko zanimivih podatkov iz obdobja 1. svetovne vojne ter vpliva na takratno vsakdanje življenje v obmejnih krajih.

Sledil je ogled cerkve sv. Marije Magdalene ter ogled Miškotove jame. Nato so učenci spoznali muzej na odprtem o prvi svetovni vojni, ogledali so si korita namenjena napajanju živine ter pralnice za pranje perila. Ogled so zaključili pred cerkvijo sv. Petra in objemom stoletne lipe.

Na vsaki točki so učenci izpolnjevali učne liste in iskali zahtevane podatke, merila, vrisovali lokacije v zemljevide na podlagi koordinat, slikali, razmišljali o namembnosti in pomenu, današnjem stanju in ogroženosti posameznih kulturnih ter naravnih znamenitosti. Za zaključek so si ogledali še izvir reke Glinščice in se vrnili v Koper ter Trst polni novega znanja, pozitivnih vtisov in dobre volje.

Na osnovi gradiv, ki so nastala v okviru srečanj čezmejnih razredov, bo skupina profesorjev oblikovala dvojezični učni enoti v obliki interdisciplinarne didaktične poti za spoznavanje čezmejnega prostora kot celovite in enovite geografske enote.

Martina Seražin Mohorčič, prof., koordinatorka in izvajalka projekta

Svoje delo še vedno opravlja z isto vnemo kot nekoč.

INTERVJU Z DAJANO NEDOH

»Mogoče tudi preko te svoje osebne drže, kjer se mi zdi pomembno, da čutiš sam sebe, da raziskuješ sam sebe, da si v stiku sam s sabo. Preko tega nagovarjam tudi otroke, da vedo, kaj čutijo, da se začutijo, da se znajo postaviti zase in da se znajo vrednotiti in ceniti. To je moja osebna vrednota in tudi mlade skušamo navaditi, da jo živijo.«

Na šoli ste znani predvsem kot svetovalna delavka, ki vsakemu učencu z veseljem priskoči na pomoč. Koliko let že opravljate to delo?

Bom začela s stavkom, ki me je prijetno presenetil, in sicer da me učenci doživljajo, da z veseljem priskočim na pomoč. To je zelo dobrodošla povratna informacija, ker svetovalni delavci smo tudi v taki vlogi, da vstopamo v stik z učenci, ko je kaj narobe. Takrat moramo to tudi povedati in če me učenci tako doživljajo, sem vesela, da ločijo, saj jim ne povem vedno prijetnih stvari. Sicer pa to delo opravljam že dolgo let, letos bo že trideset let ... ja, dolgo let. (*nasmeh*)

Po poklicu ste pedagoginja. Kdaj in kako ste se odločili zanj?

Pravzaprav me je vedno, še ko sem bila majhna, nagovarjalo to delo z učenci. Vedno sem se igrala v povezavi s šolo, imela sem svojo tablo in potem me je zanimal prav poklic razrednega učitelja. Bil mi je všeč, potem sem se pa vseeno odločila za pedagogiko na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Zanj sem se odločila v srednji šoli, ko sem izbrala med tema dvema študijema. Vedno mi je bil izziv delo z učenci, poučevanje ... vendar sem se potem odločila z to smer.

Bi lahko rekli, da vam je pisan na kožo? Ste tako čutili od nekdej?

Čutim, da mi je področje pisano na kožo, če se temu tako reče. Pravzaprav ... tudi ko se vprašaš, ko ovrednotiš, evalviraš, kaj sploh delaš v svoji službi, vseeno čutim eno veselje, ko prideš v stik z mladim človekom, nenazadnje tudi s staršem, sodelavcem. Skratka, ja, čutim, da mi je to delo pisano na kožo.

Kaj obsega delo z mladimi na osnovni šoli?

O, to delo je zelo raznoliko in se je tudi v teh tridesetih letih povečalo na področjih in tudi v količini. V svetovalni službi imamo nekaj osnovnih nalog, ki smo jih dolžni izpeljati, recimo vpis otrok v prvi razred, čisto tehničnih zadev, a že pri samem vpisu je veliko pogovora s starši in če pridejo z otročki tudi z njimi. Če grem na deveti razred, je potem vpis otrok v srednjo šolo, ampak seveda ni to samo ta tehnična plat vpisa, je tudi vsa ta komunikacija, informiranje. Naše delo je potem zelo vezano tudi na preventivno delo, da mlade čim bolj osveščamo o razno raznih pasteh, ki zdaj preživijo nanje, tudi v tej dobi tudi tehnologije. Skrb za eno dobro klimo, kulturo na šoli, ki pa ni vezana samo na učence, je vezana tudi na učitelje, seveda pa najprej na samega sebe. Mogoče tudi preko te svoje osebne drže, kjer se mi zdi pomembno, da čutiš sam sebe, da raziskuješ sam sebe, da si v stiku sam s sabo. Preko tega nagovarjam tudi otroke, da vedo, kaj čutijo, da se začutijo, da se znajo postaviti zase in da se znajo vrednotiti in ceniti. To je moja osebna vrednota in tudi mlade skušamo navaditi, da jo živijo.

»Kdaj smo uspešni: ko vidiš, da je mlad človek zadovoljen, da se je čutil slišan, da ga sprejmeš takega, kot je. In to je zame največji uspeh.«

Svetovalni delavec mora imeti določene vrline, kaj opazate, je pomembno za uspešno delo z mladimi? Kdaj lahko rečete, da ste pri svojem poslanstvu uspešni?

Kakšne so te vrline ... sigurno so to komunikacijske spretnosti, ki obsegajo eno dobro poslušanje. Pa da si ne ustvarjaš kar vnaprej neke slike, da je situacija drugačna. Da slišiš vsakega mladega oziroma kogar koli, kaj ti pripoveduje, in da to spoštuješ. Potem pa to, kar ti pripoveduje, vzameš kot njegovo resnico in je ne poskušaš spreminjati. Če čuti, kar čuti, da to vzameš zares. Kdaj smo uspešni: ko vidiš, da je mlad človek zadovoljen, da se je čutil slišan, da ga sprejmeš takega, kot je. In to je zame največji uspeh.

Kaj čutite ob pomoči mladim v stiski oz. svetovanju tistim, ki prosijo za pomoč?

Mi se tukaj srečamo z mnogimi zgodbami. Ene so tudi zelo težke. Pri tem vsakodnevem svetovanju, ko pomagaš mlademu človeku že s poslušanjem, pogovorom, ko mu pomagaš najti eno rešitev, se počutiš zelo v redu. Seveda pa imamo tudi mlade, ki se znajdejo v veliki stiski. Govorim tudi o najhujših stvareh, ko recimo doživljajo nasilje, zlorabe ... takrat se me to zelo dotakne in čutim tudi stisko.

Katera od vaših nalog in opravil vam je najbolj všeč in zakaj? Obstaja katero opravilo, ki pa vam nikakor ni po godu?

Te naloge, ki jih opravljam, nenazadnje aktualna karierna orientacija ob vpisu v srednjo šolo, nimam težav, mi vse zelo ležijo. Najbolj mi je všeč svetovanje mladim, svetovalno delo, komunikacija z učenci. Sem tudi šolska mediatorica, tako da precej sodelujem pri šolskih mediacijah, jih vodim, in tudi pri razreševanju konfliktov ... Moram reči, da mi to najbolj leži. Kar pa se tiče opravil, če jih lahko tako imenujem, ki pa mi niso pogodu ... eno so tista, ki jih ne uspem narediti, to so vse te dokumentacije ... Prav opravilo, ki me spravlja v stisko in mi je mučno, je pa tisto, ki sem ga že prej omenila ... Ko pride do razkritja, da mlad človek doživlja kakšno zlorabo ... takrat je naše delo to, da moramo vključiti še policijo, center za socialno delo in to me vedno spravlja v stisko.

Ste zadovoljni z odnosom učencev do vas in drugih delavcev?

Jaz tako gledam na odnose: trudim se, da sem korektna v odnosu do drugih. Kar zame pomeni ta korektnost, je, da sem odkrita, da izhajam iz sebe: kaj me moti, kaj mi ni v redu, kaj si želim. Lahko rečem, da tudi z učenci, ne vem, imam občutek, da korektno sodelujem. S sodelavci pa ... s tistimi, ki vidijo odnose na ta isti način, tudi zelo v redu. Bi bilo pa preveč idealno, da bi bilo tako z vsemi.

Katera starostna skupina učencev vas najbolj zaposluje?

No, mene starostna skupina tretje triade, najbolj delam z njimi. Pa tudi s šestimi razredi. Mogoče je to pogojeno tudi s tem, da so učenci do petega razreda vključeni v razredni pouk, kjer so večino časa s svojimi razredniki in imajo z njimi največji stik.

Pri svojem delu veliko sodelujete tudi s starši. Kakšno je delo z njimi v primerjavi z delom z učenci?

Tudi s starši je potrebno znati vzpostaviti stik, komunikacijo. Pomembno je, da staršem ne nalagaš neke krivde, ker že tako jim je težko, če se z otrokom nekaj dogaja. Poskusim vpeljati partnerski odnos. Delo z njimi je tako, da si najprej podelimo stvari, kako jih vidimo mi in kako oni ... Zelo je pomembno, da se ne počutijo ogroženi, da jih nekdo ne sodi, ampak da se vzpostavi taka komunikacija, da se počutijo varne. Šele potem se vzpostavi partnerski odnos in šele potem se lahko iščejo rešitve.

Če bi se po vseh letih izkušenj danes odločali za poklic, bi še vedno izbrali istega?

Mislím, da bi se še vedno odločila za podoben poklic. Morda bi še kaj nadgradila in se usposobila za družinsko terapijo ali katero drugo. Še vedno mi je to izziv. Zagotovo pa poklic, ki je vezan na komunikacijo, delo z ljudmi in s svetovanjem.

Hvala za prijeten pogovor in še veliko uspehov pri vašem delu.

Hana Jakovac, 9. b, in Michelle Marsič, 9. c

LAHKIH NOG NAOKROG: ANGLIJA

Anglija je dežela na severozahodu Evrope, je največji in najbolj gosto poseljen del Velike Britanije. Pokriva večino južnega dela otoka Velika Britanija, na severu meji na Škotsko, na zahodu pa na Wales in Irsko morje. Na vzhodu države meji na Severno morje, na jugu na Rokavski preliv in na jugozahodu na Atlantski ocean. Glavno mesto Anglije in celotnega Združenega kraljestva je London. Po številu prebivalcev je tretje največje mesto v geografski Evropi (za Moskvo in Carigradom). Anglija ima več kot 54 milijonov prebivalcev in zajema skoraj 85% prebivalstva Združenega kraljestva.

Angleška vlada deluje v Londonu. Za razliko od Walesa, Škotske in Severne Irske nima svojega samostojnega parlamenta. Vodenje Anglije je prevzela vlada Kraljevine Velike Britanije, ki jo vodi kraljica Elizabeta II. Britanska, njen premier pa je Theresa May. Uradni jezik v Angliji je angleščina.

Tipična značilnost Anglije so njene obale in raznolika naravna območja. Sestavljena je večinoma iz ravnin, ki jih prekinjajo verige gričev ali hribov. Najdaljša in najbolj znana reka v državi je reka Temza.

Uradna valuta Anglije je angleški funt, ki je poleg ameriškega dolarja in evra ena glavnih konvertibilnih valut na svetu. Anglija predstavlja največji del gospodarstva v Veliki Britaniji, nenazadnje tudi zato, ker je v Londonu eno največjih finančnih središč na svetu. Država je ena od vodilnih držav na področju kemijske in strojne industrije ter obrambne in industrije programske opreme.

Znamenitosti Anglije je npr. London Eye, ogromno kolo, visoko kar 135 m, v pol ure pa omogoči panoramski pregled mesta z okolico.

Tower Bridge je dvizni most čez reko Temzo v Londonu, zelo znana pa je tudi Westminsterška palača s stolpom, v katerem je Big Ben.

Zelo znana je še Buckinghamška palača, ki je uradno domovanje britanske kraljeve družine v Londonu od leta 1837. Palačo uporabljajo tudi za različne sprejeme in zabave, nekateri deli palače so celo leto namenjeni tudi zunanjim obiskovalcem.

Dajana Vukadinović, 9. c

